

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

1. Συνεχίζει να είναι (δημαγωγικά) ντεμοντέ, αλλά συνεχίζει να γίνεται. Και όχι μόνο "τοπικά".

Μόσχα και Ουάσιγκτον φαίνονται να τρίζουν τα δόντια τους ο ένας στον άλλον – χωρίς να έχουν διακόψει την υποτιθέμενη "συνεργασία για την εκχειρίρα" στη συρία. ...σελ.3

ΜΟΥΖΑΛΑΣ. Ο ΣΩΣΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Ο υπουργός μεταναστευτικής πολιτικής του συριζα δεν κρύβει ούτε τα λόγια του αλλά ούτε και την αυτοπεποίθησή του. Περιγράφει τα χειρότερα πράγματα και τις πιο κυνικές λογικές και τα κάνει να φαίνονται φυσιολογικά και αναπόφευκτα. Είναι χωρίς αμφιβολία το κατάλληλο κάθαρμα για τη θέση και για την ομαλή "ανθρωπιστική"-ολοκληρωτική διαχείριση των μεταναστών από τη φαινορρίζ κυβέρνηση. Το βιογραφικό είναι αυτό που τον έκανε κατάλληλο για αυτήν τη δουλειά. Ο μουζάλας συμμετείχε σε πολλές δυτικές ανθρωπιστικές αποστολές. ...σελ.2

editorial

Η προλét είναι μια προσπάθεια να γραφτούν απόψεις για τα κοινωνικά ζητήματα μέσα από ένα προλεταριακό, αντιεξουσιαστικό και αναρχοαυτόνομο πρίσμα. Για κάποιο αριθμό φύλλων θα είναι σε πειραματική περίοδο. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η περίοδος θα πούμε περισσότερα.

Διανέμεται με ελεύθερη συνεισφορά. Κόστος φύλλου: 0,12 ευρώ

Την τετάρτη 15 ιούνη σκοτώθηκε εν ώρα εργασίας ο courier της ACS Βασίλης Γιαννακόπουλος, 25 χρονών. Και η σχετική κουβέντα άνοιξε μόνο για να κλείσει... Οι ντόπιοι συνδικαλιστές έβγαλαν μια εθιμοτυπική ανακοίνωση στην οποία ζητάνε "να

αποδοθούν ευθύνες και να διευρευνηθούν τα αίτια", παριστάνοντας ότι δεν είναι όλα γνωστά. Αυτοί βέβαια τη δουλειά τους κάνουν που είναι να βοηθάνε την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος με τις λιγότερες δυνατές ενοχλήσεις και αναταραχές. Και όταν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟ GAY CLUB STONEWALL ΤΟ 1969 ΣΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ GAY CLUB PULSE ΤΟ 2016

πέρασαν πολλά χρόνια. Κάποια πράγματα άλλαξαν, κάποια μασκαρεύτηκαν και κάποια μένουν ίδια...

Η απάντηση κομματιών της lgbtqi κοινότητας στην αστυνομική επιδρομή και βία το 1969 ήταν μέρες βίαιης εξέγερσης στην Christopher Street που αποτέλεσαν το κομβικό σημείο για τον αγώνα για τα δικαιώματα των gay.

12 Ιούνη 2016. Επίθεση ομοφοβικού αμερικάνου πολίτη, συνοδευόμενη από αστυνομική επιχείρηση άφηση 49 νεκρούς θαμώνες στο gay bar pulse στο ορλάντο. ...σελ.4

σκοτώνεται ένας εργάτης στη δουλειά είναι από τις λίγες άβολες στιγμές για τους εργοδότες καθώς υπάρχει ο κίνδυνος να γίνει η σταγόνα που θα ξεχειλίσει το ποτήρι, ένα γεγονός που θα μπορεί να αποτελέσει αφορμή να διαταραχθεί για τα καλά η

εργασιακή ειρήνη και να γίνει κουρέλι μονομιάς το παραμύθι του μια οικογένεια είμαστε... Μιας και ο θάνατος έχει μεταξύ άλλων και αυτή την ιδιότητα. Διαλύει τις αυταπάτες και ταραξί τον αυτοεφησυχασμό των εργατών.

...σελ.2

Πέρασε καιρός από τις 13 φλεβάρη 2015, τη μέρα που ο Μοχάμεντ Ναντίν πέρασε μια θηλιά στο λαιμό του και αυτοκτόνησε μετά από την τρίτη σύλληψή του και τον εγκλεισμό του στο **ΤΟ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑΣ ΖΕΙ ΚΑΙ ΣΥΡΙΖΕΥΕΙ!** ίδια μέρα που οι εκεί έγκλειστοι μετανάστες εξεγέρθηκαν. ...σελ.2

Πέρασε καιρός από τις 14 φλεβάρη 2015 από τις δηλώσεις της κατριβάνου και του τμήματος δικαιωμάτων του Σύριζα έξω από το κολαστήριο: "να κλείσει αυτό το αίσχος που λέγεται αμυγδαλέζα και τα κέντρα κράτησης να μετατραπούν σε ανοικτά κέντρα φιλοξενίας (...)" όπως είπε και ο κ.πανούσης είναι θέμα κυβέρνησης είναι θέμα ανθρωπισμού. Και μέχρι εδώ. φτάνει!"

Πέρασε καιρός από τις 16 φλεβάρη 2015 και τη δέσμευση πανούση-συριζα ότι σε 100 μέρες κλείνει η αμυγδαλέζα.

Πέρασε καιρός από τις 21 φλεβάρη 2015 που η νεολαία σύριζα ως κομμάτι ευρύτερου συντονισμού συμμετείχε σε πορεία ενάντια στην αμυγδαλέζα.

Πέρασε καιρός από τις 20 ιούνη που έγινε η τελευταία συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το κολαστήριο.

ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΙ ΕΡΓΑΤΕΣ...

...Είναι η στιγμή που έστω για λίγο ο εργάτης συνειδητοποιεί πόσο αναλώσιμος είναι και ότι ο συμβιβασμός με μια δύσκολη και υποχωρητική εργασιακή καθημερινότητα δε σημαίνει ότι θα έχει απαραίτητα κάποιο αντίκρουσμα. Είναι η στιγμή που σκέφτεσαι αν αξίζει να τζογάρεις κάθε μέρα τη ζωή σου για ψίχουλα, αν αντέχεις να χαμογελάς στο αφεντικό που σου λέει ότι είσαστε μια οικογένεια ενώ συγχρόνως σου λέει πως δε βγαίνει για να είναι εντάξει ούτε στα νόμιμα. Είναι σίγουρα μια επικίνδυνη στιγμή για την εργασιακή ειρήνη που η οργή και η ένταση από την καθημερινή συνθήκη της μισθωτής σκλαβιάς έχει έναν καλό λόγο και έναν ξεκάθαρο στόχο να εκτονωθεί. Και εκεί είναι η σημασία των εθιμοτυπικών ανακοινώσεων και παρεμβάσεων της κάθε γσεε. Γίνονται έτσι ώστε να καταλαγιάσουν αυτά τα αισθήματα δίνοντας μια υποψία υπόσχεσης πως θα αποδοθεί δικαιοσύνη. Κάτι βέβαια που ποτέ δε γίνεται όπως μας δείχνει και η ιστορία “διερεύνησης και απόδοσης ευθυνών του εργατικού “ατυχήματος” στα ελπ με 4 νεκρούς πέρυσι. Και έτσι η ζωή συνεχίζεται. Εκτός από τους “άτυχους” νεκρούς εργάτες...

ΤΟ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑΣ ...

Πέρασε καιρός από τις 24 Ιούλη 2015 που επισκέφτηκαν την αμυγδαλέζα μέλη της «Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Σωφρονιστικού Συστήματος και Λοιπών Δομών Εγκλεισμού Κρατουμένων» Βασιλική Κατριβάνου, Κώστας Ζαχαριάς και Βασίλειος Κόκκαλης. Όπου δήλωνε η κατριβάνου “κανονικά, η επίσκεψη αυτή δεν θα είχε αντικείμενο, αφού σύμφωνα με τη δέσμευση της κυβέρνησης, το Κέντρο θα είχε κλείσει εντός 100 ημερών. Ωστόσο, αφού, παρά ταύτα, εξακολουθεί να λειτουργεί, θεωρήσαμε απαραίτητο να το επισκεφθούμε για να αποκτήσουμε άμεση εικόνα της κατάστασης”. Και συνέχιζε πληροφορώντας μας πως “αυτή τη στιγμή κρατούνται στην Αμυγδαλέζα 500 μετανάστες, εκ των οποίων οι 5 είναι ανήλικοι” και πως υπάρχουν “προβλήματα ανεπαρκούς σίτισης, απόλυτη έλλειψη νομικής υποστήριξης και κοινωνικών λειτουργιών/ψυχολόγων καθώς και μεταφραστών”.

Αλλά και τότε η αμυγδαλέζα είχε ήδη χαθεί από την όποια επικαιρότητα μαζί με τα άλλα κέντρα κράτησης-φυλακές όπως της κορίνθου κ.α. Αυτή η απίθανη

Η είδηση του θανάτου του κούριερ Βασίλη Γιαννακόπουλου όπως μεταδόθηκε από τα ντόπια μίντια έδινε την εντύπωση ότι ίσως και να μην ήταν εν ώρα εργασίας... Οι πρώτες δημοσιογραφικές αναφορές έκαναν λόγο ότι ήταν με το δικό του δίκυκλο και οι φωτογραφίες δεν έδειχναν πουθενά κάποιο σημάδι της εταιρείας ACS. Αυτό το αναφέρουμε όχι τυχαία. Το λέμε γιατί οι θάνατοι και οι τραυματισμοί εργατών οδηγών δίκυκλων είναι πολλοί αλλά συγχρόνως ελάχιστοι καταγράφονται ως τέτοιοι. Καταχωρούνται ως τροχαία ατυχήματα απαλλάσσοντας τα αφεντικά από τις όποιες ποινικές και οικονομικές ευθύνες.

“αριστερο” ακροδεξιά κυβέρνηση είχε καταφέρει ένα μοναδικό “αριστερο” ακροδεξιό αποτέλεσμα. Από τη μία το “αριστερό” παραμύθι ότι έκλεισε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και άνοιξε τα σύνορα (με την Ελλάδα να παραμένει η μόνη χώρα που δεν άνοιξε στιγμή τα χερσαία της σύνορα) και από την άλλη η ακροδεξιά πραγματικότητα ότι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών δεν έκλεισαν ποτέ και ότι η αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους δεν άλλαξε στην ουσία της, μονάχα μασκαρεύτηκε.

Αυτή τη στιγμή η αμυγδαλέζα λειτουργεί για “ποινικούς” είπαν κάποια στιγμή οι συριζαίοι. Αλήθεια λένε... Αφού το να είσαι μετανάστης χωρίς χαρτιά είναι ποινικό αδίκημα! Οι συνθήκες στο κολαστήριο μάθαμε ότι είναι άσχημες με πρέζα και αστυνομική βία, κανονική φυλακή. Λογικό μιας και η αμυγδαλέζα είναι ο τελευταίος κρίκος του ανθρωπιστικού σχεδίου “φιλοξενίας” μεταναστών του σύριζα. Ο τελευταίος σταθμός που θα πείσει τους μετανάστες για “εθελοντική” απέλαση...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Είμαι ένας γαμημένος μουσουλμάνος, γροθιά, κνήμη, πούτσος. Δε θα γυρίσω πίσω στην πατρίδα μου (δεν έχω πατρίδα). Είμαι μια υγειονομική απειλή, ένα μιάσμα, δεν ανήκω σε καμιά πολιτισμένη φυλή. Τι καλάει την εικόνα της χώρας σας τα δόντια ή η γλώσσα μου; Στο στήθος μου γεμάτα μετανάστες Ξωκοίλουνε τα σαπιοκάραβα, στην πλάτη μου ξεκινούν εμφύλιοι πόλεμοι, αντάρτες ξεπηδούν απ’ τα πλευρά μου. Γιατροί με τη συνοδεία μπάτσων επικηρύσσουν τη μικροβιολογική μου κλωρίδα, καταγράφουν την κάθε μου έκκριση την ώρα που εγώ επανεφεύρω τη σύφιλη αυτοί εγγυώνται την ασφάλεια. Επιτροπές κατοίκων ετοιμάζουν πογκρόμ, τα μεροκάματα πέφτουν, οι εργολάβοι αγοράζουν η σιωπηλή πλειοψηφία αλλάζει κανάλι. Οι καλοί και νομοταγείς πολίτες τρώνε το φόβο με το κουτάλι, διαδελώνουν υπέρ του κράτους, απαιτούν το κλείσιμο των συνόρων ο ιμπεριαλισμός των μικροαστών. Είμαι ένας γαμημένος μουσουλμάνος, γροθιά, κνήμη, πούτσος. Σ’ αυτή τη χώρα βιάζουν τους μετανάστες, καίνε τις αδερφές ο μπαλτάς της ελληνικής δημοκρατίας τεμαχίζει, τεμαχίζει, τεμαχίζει. Κάτω απ’ την κόψη του σπαθιού την τρομερή θα ζήσετε κίλια χρόνια καθαροί. “Γκρόζνι” Jazra Khaleed

ΜΟΥΖΛΑΣΣ ... Αποστολές σε εμπόλεμες περιοχές που ο ανθρωπισμός είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα των “ανθρωπιστικών” πολέμων. Και ο μουζάλας είναι τέτοιος ανθρωπιστής. Είναι το είδος ανθρωπιστή που είναι κομμάτι, όπως λέει, της πολιτισμένης δύσης. Το είδος αυτό ανθρωπιστή δρα συμπληρωματικά στις πολεμικές επιχειρήσεις των δυτικών κρατών. Και έτσι τα κάθε φορά θύματα από τη μία δολοφονούνται από τα δυτικά κράτη με λεπασία των φυσικών πόρων και καταστροφή των υποδομών και την ίδια στιγμή οι ανθρωπιστικές δυτικές οργανώσεις (που πολλές χρηματοδοτούνται

από τα ίδια κράτη) βοηθάνε στην επιβίωση των πληγέντων που αποκτηνωμένοι δέχονται τη βοήθεια με ευγνωμοσύνη. Αυτού του είδους οι ανθρωπιστές δέχονται πρόθυμα και συνειδητά να γίνουν το άλλοθι της βαρβαρότητας του συστήματος με αντάλλαγμα λεφτά και υστεροφημία. Αυτή ακριβώς η εκπαίδευση στον κυνισμό του πολέμου με τις παράπλευρες απώλειες και των λεγόμενων “ανθρωπιστικών κρίσεων” είναι που κάνει το γιάννη μουζάλα μοναδικό και τόσο αποτελεσματικό για τη δουλειά.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Κι άλλη "πολυδιάσταση". Την ώρα που το Παρίσι προσπαθεί να συμμαζέψει με "ελαφρές" προς το παρόν δυνάμεις τους χουλιγκάνους (που δείχνουν να διασκεδάζουν την εκδρομή τους στη γαλλία), φτιάχνει βάση για "βαριές" δυνάμεις του στον ελεγχόμενο απ' τους κούρδους τμήμα της συρίας. Κοντά στο Κομπανί. Ποιος θα κατηγορήσει τον γαλλικό ιμπεριαλισμό αφού ο αμερικανικός έχει ήδη στήσει τα μαγαζιά του στο συριακό κουρδιστάν; Ποιος θα κατηγορήσει, πια, ο π ο ι ο ν δ ή π ο τ ε ιμπεριαλισμό; Και ποιος θα κατηγορήσει τους κούρδους της συρίας για την δική τους ρεαλιστική "πολυδιάστατη" πολιτική, και τις συμμαχίες τους με όποιον προτίθεται να τους αξιοποιήσει; Ένα μόνο. Όσοι κάνουν διαφημίσεις για τα υποτιθέμενα postmodern σοβιέτ, τότε στο Donetsk, τότε στη Rojava και τότε αλλού, δεν θα ήταν άσχημη ιδέα να ρίχνουν μια καλή ματιά γύρω γύρω. Όχι για τίποτα άλλο. Απλά για να βρίσκουν καμιά εξήγηση και για τις "ενοχλητικές" (πλην ουσιαστικότητας) "βοήθειες" που προσφέρουν (πάντα με ανταλλάγματα...) αυτές οι λεγόμενες "μεγάλες δυνάμεις". Πότε η μία, πότε η άλλη, πότε η τρίτη... Γιατί η απόκρυψη και η σιωπή σε τέτοια λεπτά ζητήματα δείχνουν συνενοχή. Κι όσοι ψάχνουν σάπια στηρίγματα για τις φτηνές (και άδολες; χλωμό...) ιδεολογίες τους, είναι σίγουρο ότι σάπια στηρίγματα θα βρίσκουν.

ασταμάτητη μηχανή, sarajevo, σάββατο 11 Ιούνη 2016

Και πάλι στη συρία

1. Συνεχίζει να είναι (δημαγωγικά) ντεμοντέ, αλλά συνεχίζει να γίνεται. Και όχι μόνο "τοπικά".

Μόσχα και Ουάσινγκτον φαίνονται να τρίζουν τα δόντια τους ο ένας στον άλλον – χωρίς να έχουν διακόψει την υποτιθέμενη "συνεργασία για την εκχειρίδα" στη συρία. Την περασμένη Πέμπτη ο ρώσος υπ.εξ. Λαβρόφ, μιλώντας απ' το διεθνές οικονομικό φόρουμ της Πετρούπολης, σχολίασε:

...Οι αμερικάνοι μας λένε τώρα ότι δεν μπορούν να χωρίσουν τους "καλούς" ένοπλους της αντιπολίτευσης απ' τις θέσεις που έχουν μαζί με το μέτωπο al-nusra, και ότι θα χρειαστούν ακόμα δυο - τρεις μήνες για να το πετύχουν. Έχω την εντύπωση ότι υπάρχει κάποιο παιχνίδι εδώ, και ότι θέλουν να διατηρήσουν την al-Nusra για να την χρησιμοποιήσουν αργότερα για να ανατρέψουν το καθεστώς Άσαντ...

Περσινά ξινά σταφύλια; Όχι ακριβώς. Μια μέρα μετά ρωσικά βομβαρδιστικά κύτησαν θέσεις ανταρτών γύρω απ' την πόλη Tanf, κοντά στα σύνορα με την ιορδανία και το ιράκ, εντελώς άσχετα με την αεροπορική κάλυψη που προσφέρουν στο πεζικό του Άσαντ, της Χεζμπ' Αλλάχ και των ιρανών που δρουν σε εντελώς μακρινές περιοχές. Το "πρόβλημα" με τις συγκεκριμένες θέσεις είναι ότι πρόκειται για μια βάση όπου ο αμερικανικός και ο αγγλικός στρατός εκπαιδεύουν σύριους αντάρτες και, ίσως, απ' τους 180 που στρατοπεδεύουν εκεί οι περισσότεροι να είναι πρωτοκοσμικοί караβανάδες...

Μετά την πρώτη ρωσική επίθεση, οι "θιγόμενοι" ζήτησαν αμερικανική αεροπορική κάλυψη απ' το αρχηγείο τους στο κατάρ. Όταν έφτασαν τα αμερικανικά καταδιωκτικά τα ρωσικά βομβαρδιστικά απομακρύνθηκαν. Αλλά όταν οι αμερικάνοι πιλότοι έφυγαν για ανεφοδιασμό, τα ρωσικά αεροπλάνα ξανακτύπησαν. Και ο εκπρόσωπος τύπου του Κρεμλίνου Dmitry Peskov επιβεβαίωσε τις συγκεκριμένες επιθέσεις λέγοντας ειρωνικά:

... είναι δύσκολο να ξεχωρίσουμε ποιος είναι ποιος απ' τον αέρα...

Αυτή είναι η πρώτη γνωστή (απ' όσο ξέρουμε) έμμεση εμπλοκή της ρωσικής και της αμερικανικής αεροπορίας στη συρία. Φυσικά η Μόσχα δεν σκοπεύει να συνεχίσει τέτοιο βιολί εκεί, στα νοτιοανατολικά. Την ενδιαφέρει όμως το τι γίνεται (και τι θα γίνει) στο Χαλέπι. Όπου "είναι ανακατεμένοι οι (κατά την Ουάσινγκτον) μη τρομοκράτες και οι τρομοκράτες" αντίπαλοι του Άσαντ...

Και πάλι στη συρία 2.

Η φαγούρα της Ουάσινγκτον ήρθε μέσα από μια "έκκληση" πάνω από 50 αμερικάνων

διπλωματών, που ζητούν απ' τον Ομπάμα να αρχίσει τον πόλεμο κατευθείαν κατά του Άσαντ και των συμμάχων του. Δεν κάνουν κάποια συγκεκριμένη πρόταση, αλλά υποθέτουμε βάσιμα ότι τους ενδιαφέρει το Χαλέπι. Και αυτούς...

Θεωρούμε μάλλον απίθανο (αν και όχι αδύνατο) η απερχόμενη αμερικανική κυβέρνηση να πάρει μια τέτοια απόφαση: σε 6 μήνες θα υπάρχει άλλη, φρέσκια και ορεξάτη. Αλλά ο Κέρι κρατάει ζεστό το παιχνίδι του τριξίματος των δοντιών απ' την αμερικανική πλευρά. Μια μέρα πριν απ' τις δηλώσεις του Λαβρόφ βρισκόμενος στην Κοπεγχάγη είχε πει: *... Η ρωσία πρέπει να καταλάβει ότι η υπομονή μας δεν είναι απεριόριστη. Στην πραγματικότητα είναι πολύ μικρή σχετικά με το ζήτημα του αν ο Άσαντ πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος [για την κατάσταση στη συρία] ή όχι...*

Και πάλι στη συρία 3.

Το γεγονός ότι οι ένοπλοι κούρδοι των ypg μαζί με αμερικάνους (και, πλέον, γάλλους και άγγλους) επεκτείνουν διαρκώς την ζώνη υπό την κατοχή τους στη βόρεια συρία, και το επίσης προφανές και αναμενόμενο ότι όλοι αυτοί οι πρωτοκοσμικοί "σύμβουλοι" και "μισθοφόροι" (ή και όχι μισθοφόροι...) δεν πρόκειται να φύγουν από εκεί, σε συνδυασμό με την παρουσία του ρωσικού και του ιρανικού στρατού στις περιοχές του Άσαντ, έχει δημιουργήσει τα δεδομένα ενός de facto διαμελισμού της άλλοτε συριακής επικράτειας. Θα μπορούσε να είναι "προσωρινός". Αλλά δεν φαίνεται στον ορίζοντα μια οποιαδήποτε λύση του "πολιτικού προβλήματος" (δηλαδή του ζητήματος της κεντρικής εξουσίας) στη συρία. Η Μόσχα θα μπορούσε να ανεχτεί αυτήν την αοριστία (χωρίς να το φωνάζει)· δεν φαίνεται όμως διατεθειμένη να την ανεχτεί η Τεχεράνη. Επειδή αύριο, μεθαύριο μπορεί να βρει τους "δαίμονες" στη δική της επικράτεια. Και οπωσδήποτε η Μόσχα έχει πολλούς λόγους για να μην πουλήσει την συμμαχία της με το ιρανικό καθεστώς.

Το επίδικο, σ' αυτή τη φάση, είναι το Χαλέπι. Μια πόλη πολλών δεκάδων χιλιάδων κατοίκων βρίσκεται πάνω σ' έναν παγκόσμιο πάγκο του χασάπη...

Κυριακή 19 Ιούνη 2016

κείμενα από:

Η Igbtqi κοινότητα ξανά στο στόχαστρο, ξανά παίρνει το μήνυμα ότι είναι αναλώσιμη. Οι κρατικές υπηρεσίες έδειξαν προς Ισλάμ μεριά με βάση τηλεφωνήματα που αρνούνται να δώσουν στη δημοσιότητα*. Ο σκοπός επιτεύχθηκε καθώς η κουβέντα πήγε από την αρχή αλλού. Ή όπου δεν έγινε αυτό, τουλάχιστον κόπηκε αρκετά η όρμη ενάντια στην δυτικοχριστιανική ομοφοβία. Ισπανία; Όχι ακριβώς. Κάποιοι μουσουλμάνοι θα στοχοποιηθούν και θα αναγκαστούν να απολογηθούν και για αυτό. Το αντίστοιχο δε φαίνεται να γίνεται με τους πολλούς κήρυκες της ομοφοβίας.

Το pulse δε θα γίνει, όπως φαίνεται, stonewall...

*βολικό έτσι; Εκτός από ένα μέρος του πρώτου τηλεφωνήματος που δόθηκε στις 20/6/16 σε χειρόγραφο (με λέξεις να λείπουν) τα υπόλοιπα 28 λεπτά συνομιλιών θα μείνουν στα χέρια των κρατικών υπαλλήλων. Μόνο ό,τι στηρίζει το κρατικό σενάριο δημοσιεύεται.

Πάντως σύμφωνα με το Reuters στις 14/6 "ο δράστης εξέφρασε τη συμπάθειά του σε διάφορες οργανώσεις της μέσης ανατολής, συμπεριλαμβανομένων και κάποιων που είναι ορκισμένοι εχθροί, σύμφωνα και με το FBI".

Και στην αθήνα οργανώθηκε συγκέντρωση στο σύνταγμα που πήγε στην αμερικάνικη πρεσβεία θέλοντας να δείξει τη συμπαράστασή της. Όμως η πρεσβεία δεν είναι εκπρόσωπος του αμερικάνικου λαού πόσο μάλλον της εκεί Igbtqi κοινότητας. Η πρεσβεία εκπροσωπεί το αμερικάνικο κράτος που είναι υπεύθυνο μέσω της αστυνομίας του τόσο για βία απέναντι στη Igbtqi κοινότητα και, ιδιαίτερα τελευταία, για πολυάριθμες δολοφονίες μαύρων. Επίσης η επίθεση στο pulse δεν ήταν γενικά επίθεση στον αμερικάνικό λαό αλλά στους Igbtqi. Οπότε θα λέγαμε πως, ανεξαρτήτως προθέσεων, ήταν μια άτυχη επιλογή.

«Είμαστε συγκλονισμένοι από τα γεγονότα στο Ορλάντο των ΗΠΑ. Βρισκόμαστε σθεναρά απέναντι στο ρατσισμό, την ομοφοβία και το μίσος» είπε ο Τσίπρας στο twitter του... Ξεχνώντας(;) βέβαια ότι συνεργάζεται στενά με τον καμμένο ακροδεξιό συνέταιρό του και πρόεδρο ενός χριστιανοομοφοβικού κόμματος. Πώς από απέναντι βρέθηκε δίπλα στην ομοφοβία ο Αλέξης; Αυτό είναι μια φασιστερή ιστορία.

Το βράδυ της 28ης Ιουνίου 1969, αστυνομικοί που έκαναν επιδρομή στο μπαρ Stonewall στην christopher street προχώρησαν σε συλλήψεις βάσει αντιομοφυλοφυλικών νόμων. Όταν κάποια στιγμή άσκησαν βία σε μια γυναίκα κατά τη σύλληψη αυτή φώναξε στους πολλούς παρευρισκόμενους "Γιατί δεν κάνετε κάτι;" Η οργή των ανθρώπων από την εκεί gay κοινότητα άρχισε να ξεσπάει και με το πλήθος που συγκεντρώθηκε σε συμπαράσταση από όλη τη συνοικία να φτάνει σύντομα τις δύο χιλιάδες, οι μπάτσοι αναγκάστηκαν να αναδιπλωθούν και να οχυρωθούν στο μπαρ περιμένοντας να αναλάβουν οι ειδικές κατασταλτικές μονάδες. Οι ταραχές συνεχίστηκαν και τις επόμενες μέρες.

“Όσα έγιναν εκείνες τις μέρες με το δυναμισμό και την επιστροφή της βίας που δέχονταν καθημερινά οι άνθρωποι της Igbtqi κοινότητα αποτέλεσαν την αφετηρία μια νέας εποχής για την απαίτηση για το τέλος των διακρίσεων και την επαφή ριζοσπαστών της gay κοινότητας με άλλα ριζοσπαστικά κινήματα της εποχής.

πρώτη επέτειος του stonewall, Νέα Υόρκη, 1970

ΑΣΤΥΝΟΜΟΦΟΒΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΑΛΑ ΣΤΟ ΜΠΛΕΝΤΕΡ!

Σε επιστολή για τη συμμετοχή ως εκπρόσωπος της αστυνομίας στο athens pride, ο μπάτσος Φωτεινός Παγιαύλας γράφει το ακόλουθο που όσο να 'ναι μας συγκλόνισε και μας προβλημάτισε: "Εμείς οι αστυνομικοί είμαστε σκληρά εργαζόμενοι, ιδιαίτερα τώρα στις εποχές των μνημονίων που μας έχουν πλήξει και εμάς βάνουσα. Επίσης, και εμείς υφιστάμεθα από μερίδα κόσμου στερεοτυπική αντιμετώπιση, ρατσισμό και αστυνομοφοβία. Οπότε, και εμείς ζητούμε από την ΛΟΑΔ+ κοινότητα αλληλοσεβασμό και αλληλοκατανόηση." Ναι δε λέμε, υπάρχει όσο να είναι και μια φοβία απέναντι στην αστυνομία ρε αδερφέ. Φοβάσαι μην εκφυροκροτηθεί το όπλο τους, φοβάσαι μη σε στείλουν στο νοσοκομείο κάνοντας τη δουλειά τους και άλλα παρόμοια που κάνει κόσμος να μην τους

συμπαθεί και πολύ. Εντάξει με το σύριζα θα ακούγαμε και θα βλέπαμε πολλά και θαυμαστά. Το ξέραμε. Αλλά αυτό ξεπερνά τις προσδοκίες μας. Να υποθέσουμε πως το police pride είναι προ των πυλών; Όπου όλα τα τμήματα της αστυνομίας θα παρελαύνουν στο δρόμο περφόρα και θα κάνουν ελεύθερα ό,τι δεν τους επιτρέπεται 100% τον υπόλοιπο χρόνο; Όσο ξύλο σε μετανάστες τραβάει η ψυχή τους, αναίτιες συλλήψεις, δολοφονίες ταραχοποιών στοιχείων κτλ. Liberate police brutality day σαν να λέμε.

στη φωτο αστυνομικός στη διάρκεια του pride στο σικάγο. Τιμά μάλλον τους συναδέλφους του στο stonewall.

Pink pistols. Όταν γράφαμε ("στ' άρματα, στ' άρματα", Δευτέρα 13 Ιούνη) για τις απόψεις των αμερικάνων οπαδών των όπλων περί γενικευμένης οπλοφορίας (σαν απάντηση στις εκατόμβες της μερικής οπλοφορίας) δεν το ξέραμε. Το μάθαμε τώρα και, για κακή σας τύχη, είχαμε δίκιο.

Τα "ροζ πιστόλια" είναι μια φιλοένοπλη οργάνωση των LGBTQ κοινότητων στις ηπα και στον καναδά. Ιδρύθηκε απ' τον Jonathan Rauch το 2000. Τα μέλη της έχουν νόμιμες άδειες οπλοκατοχής, και βασικές δραστηριότητες της οργάνωσης είναι οι ασκήσεις σκοποβολής αλλά και ο ακτιβισμός (χωρίς σφαίρες) υπέρ των LGBTQ δικαιωμάτων. Το σλόγκαν των pink pistols είναι "pick on someone your own caliber".

Αν και δεν είμαστε οπαδοί της αμερικανικής κουλτούρας γενικά, οι pink pistols κάνουν το σωστό. Ωστόσο η δική μας γνώμη περιττεύει. Σημασία έχει η γνώμη των LGBTQ στις ηπα. Μέσα σ' ένα Σαββατοκύριακο, το περασμένο, μετά την σφαγή στο gay bar στο Ορλάντο, τα μέλη των pink pistols υπερδιπλασιάστηκαν. Από 1500 έγιναν 3500. Επιπλέον ανοίγουν καινούργια τμήματα της οργάνωσης, πέρα απ' τις 21 πολιτείες όπου είχε ήδη γραφεία.

Κάθε σοβαρή συζήτηση ενάντια στην ενδοκοινωνική βία είναι πάντα χρήσιμη και σημαντική, με την έννοια ότι δε θα γίνουμε κανίβαλοι. Αλλά η πικρή αλήθεια είναι ότι μόνο μια εξισορρόπηση αυτής της βίας επιτρέπει σε τέτοιες συζητήσεις να έχουν την όποια πρακτική αξία.

Για πρωτοκοσμικές κοινωνίες σαν την αμερικανική (με προεκτάσεις γενικότερες) αυτό ήταν το σπουδαίο μάθημα των black panthers. Μην γυρνάς το άλλο μάγουλο στους φασίστες και στους ρατσιστές! Μην παρακαλās το κράτος να σε προστατέψει! Πάρε την ζωή και την αξιοπρέπειά σου στα χέρια σου!

Μόνον όταν ο ισχυρός νοιώσει ανίσχυρος "μαζεύεται"!!!

ασαμάτητη μηχανή, sarajevo, Πέμπτη 16 Ιούνη 2016